

Månedens salme – august: 874 – Du tar mig som jeg er

Tekst: Sten Kaalø / Mel.: Hans Peter Soelmark.

Denne salme formidler kernen i Luthers kristendomsforståelse med sit letfattige og ligefremmed sprog. Salme siger allerede i første linie: at Gud tager imod os som de elendige syndere, vi er.

Sætningen ”Du må tage mig, som jeg er” kan vi mennesker finde på at sige til hinanden. Som regel siges det, når vi er pressede og godt ved, at vi ikke står helt godt. Kaalø får med ordene konstateret, at Gud kommer til os med sit kærlige tilsagn og han lover, at Han tar mig, som jeg er: når jeg er svaf g og ingenting værd. Endda når jeg danser og er ellevild eller som ordene i vers fire:

Du tar mig som jeg står
fuldstændig som jeg står og går, jeg får
forladelse for alt, hvad jeg forspildte.

Vi må bemærke det sproglige overskud og rytmen, der løber som en rød tråd gennem salmen. Nogle ord kan synges, og det er smukke ord, men det er svært, når man tænker sig meget om. Fx: ”af dåbens storm og skum, om skarpe skær” (vers 2) eller ”og hvisk om skyld og blod, og brød og vin (vers 5).

Salmen bringer billeder fra naturen og menneskelivet i spil fx sommerblide regn. Salmen er en lovprisning af Gud med tydelige bibelske billeder og et gudstjenesteligt udgangspunkt. En salme, som kommer rundt om store dele af den kristne troslære: skabelse, dåb, kors, Guds omsorg, velsignelse, frelse, frihed, nadver og evighed.

Du tar mig, som jeg er,
du tar mig, som den blide sommerregn
gir både korn og mælkebøtter væde,
som solen stråler over høg og stær,
og duggen spreder guld på skrald og hegn,
du tar mig med din sommerlyse glæde!

Du tar mig, Herre Gud,
når jeg er svag, og ingenting er værd,
og jeg så tit har nægtet dig min tanke.
For jeg er barnet, som du førte ud
af dåbens storm og skum, om skarpe skær,
mit kors er dit, det er min redningsplanke!

Du tar mig i min nød,
du tar mig, når jeg danser glad og vild,
du ser i hjertet jeg er en af dine.
Du er hos mig, selv i min skam og død,
for ingenting kan ændre det du vil,
og du vil ikke andet end velsigne!

Du tar mig som jeg står,
fuldstændig som jeg står og går, jeg får
forladelse for alt, hvad jeg forspildte.

Og sommer spirer af en vinters sår,
og frihed springer ud af trællekår.
Fortabtes domme er hos dig så milde!

Du tar mig med dit Ord,
som taler i mit lange korte liv,
som vælder af din visdoms himmerige.
Nu, Herre, tag mig nådigt til dit bord,
og hvisk om skyld og blod, og brød og vin,
så vandrer jeg ad nådens himmelstige!

Du tar mig, som jeg er,
i alt mit ingenting, du griber mig,
i død og sorg og vé – når jeg må græde.
Du favner mig, du tar mig som jeg er,
al fare, smerte, savn, står nu til dig,
hav evig tak, og tag imod min glæde!